

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a dr. Szabó Kálmán ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és járulékai iránt a Fejér Megyei Bíróság előtt 3.P.21.263/2010. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.22.074/2010/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I-II.r. alpereseknek személyenként 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet a felperes keresetét elutasította.

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a felperes 1991. óta a .. tagja. 1995. óta több alkalommal indult ellene a Kamarában fegyelmi eljárás, amelyek eredményeként többször el is marasztalták.

A .. 2008. október 20-án kelt 2008.F.252/5. számú határozatával a felperest beadványaiban használt sértő hangvételű, a képviseleti tevékenység körébe nem tartozó nyilatkozatai miatt kizárta a Kamarából. A határozat végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette. A .. 3.Üft.3005/2009. számú határozatával e fegyelmi határozatot helybenhagyta.

A .. 2008. október 20-án kelt 2008.F.189/6. számú határozatával

300.000 forint pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta a felperest kirívóan durva, a bíróságot és ügyészséget becsmérő, elfogadhatatlan hangvétellő, az ügyvédi tevékenység szakmai kereteit messze meghaladó és az ügyvédi kart is lejárató, súlyos fegyelmi és etikai vétséget megvalósító beadványai miatt. A ..., mint másodfokú fegyelmi hatóság 2009. március 20-án kelt 3.Üft.2106/2008. számú határozatával az elsőfokú fegyelmi határozatot helybenhagyta. A felperes a jogerős fegyelmi határozatok ellen közigazgatási pert kezdeményezett.

Jelen perben előterjesztett kereseti kérelmében a felperes személyhez fűződő joga, egyenlő bánásmódhoz való joga megsértésének megállapítását kérte. Emellett az alperesek további jogsértéstől való eltiltását, a 300.000 forintos pénzbírság végrehajtásának felfüggesztését, illetve befizetés esetén annak visszafizetését kérte.

Keresetét arra alapította, hogy az alperesek fegyelmi jogkörükkel visszaéltek és diszkrimináltak. Hivatkozott az általa megnevezett ügyvédek ellen a Kamarához benyújtott panaszokra, illetve az arra adott válaszokra, és a Kamara ezen ügyekben hozott fegyelmi határozataira.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték azzal, hogy minden jogszabályi előírást betartottak a fegyelmi eljárás lefolytatása során, a fegyelmi büntetéseket pedig a felperes korábbi elmarasztalásaira, illetve a vétségek súlyára tekintettel szabták ki.

A jogerős ítélet határozata indokolásában kifejtette, hogy az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebtv.) 8. és 9. §-a alapján az egyenlő bánásmód követelménye és a hátrányos megkülönböztetés tilalma ugyanazon jogalkotói elvárás pozitív és negatív megfogalmazását jelenti. E rendelkezések alapján a felperes által felvázolt összehasonlítás lehetősége a jelen esetben csak annyiban volt adott, hogy a felperes és az általa megnevezett személyek is ügyvéd foglalkozásúak voltak, valamint a magatartásuk fegyelmi eljárás lefolytatásának szükségességét vetette fel. Álláspontja szerint az alkalmazott szankció súlya és arányossága nem jelenthette az összevetés lehetőségét, mivel ilyen jellegű összehasonlítást a fegyelmi ügyben eljáró is minden alkalommal elvégez.

Rámutatott, hogy a jogerős fegyelmi határozat ellen, a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint a felperes bírósághoz fordulhat, amit - nyilatkozata szerint - meg is tett. A személyiségi jogsérelemre alapított kereset pedig nem szolgálhat az alperesek fegyelmi jogkörben meghozott határozatainak felülbírálatára.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon

kívül helyezését, és a keresetének helyt adó határozat meghozatalát kérte. Kifejtette, hogy az általa megjelölt ügyek között voltak olyan esetek, ahol nem rendelték el a fegyelmi eljárást. Tévesnek tartotta a jogerős ítélet hivatkozását, hogy a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint bírósághoz fordulhat az érintett. Álláspontja szerint a jogerős ítéletben megfogalmazott, a személyiségi jogvédelem leszűkítése sérti az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Egyezmény 13. és 6. cikkelyét.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték. Állították, hogy a fegyelmi jogkör gyakorlójaként jártak el a felperessel szemben, és ezen eljárásuk során a jogszabályi rendelkezéseket megtartották, arányos büntetést szabtak ki.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül utasította el a felperes személyhez fűződő jog megsértése miatt előterjesztett keresetét.

Megállapítható volt, hogy az alperesek fegyelmi jogkörben eljárva hozták meg fegyelmi határozataikat a felperessel szemben. A jogerős ítélet a felperessel szemben meghozott fegyelmi határozatokkal kapcsolatban mutatott rá arra, hogy érintettként a felperes közigazgatási bírósághoz fordulhat e határozatokkal szemben. Ezért a felülvizsgálati kérelem alaptalanul sérelmezte ezt a megállapítást a jogerős ítéletben.

A másodfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy a személyiségvédelem nem szolgálhat eszközként a peres felek között a fegyelmi eljárással kapcsolatos jogvita rendezésében. Ezért az ügyben eljáró bíróságok kizárólag azt vizsgálhatták, hogy a fegyelmi határozatok sértik-e az egyenlő bánásmód követelményét, jelentenek-e hátrányos megkülönböztetést a felperes számára.

A Ptk. 76. §-a értelmében a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése.

Az Ebtv. 8. §-a szerint közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt tulajdonsága miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

Az Ebtv. 9. §-a alapján közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, amely a 8. §-ban meghatározott tulajdonságokkal rendelkező egyes személyeket vagy csoportokat lényegesen nagyobb arányban hátrányosabb helyzetbe hoz, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport volt, van vagy lenne.

Helyes következtetésre jutott a jogerős ítélet, amikor azt

állapította meg, hogy az alperesek eljárásuk során nem tanúsítottak közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést a felperessel szemben. A felperes ezt az állítását az eljárás során nem tudta igazolni. Az általa hivatkozott fegyelmi eljárások nem voltak összevethetők a felperessel szemben meghozott fegyelmi határozatokkal, az azokban kiszabott fegyelmi büntetésekkel, mivel nyilvánvalóan a fegyelmi eljárások tényalapja és a személyi körülmények nem voltak teljeskörűen azonosak.

Az sem volt megállapítható, hogy a fegyelmi határozatok meghozatala során az ügyvédi minőségét kivéve a felperes bármely, az Ebtv-ben meghatározott tulajdonságára figyelemmel lettek volna.

A fentiekre tekintettel a törvényi feltételek hiányában az egyenlő bánásmód követelményének megsértése nem állapítható meg. Ezért tévesen hivatkozott a felülvizsgálati kérelem az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett Római Egyezmény 6. és 13. cikkelyének megsértésére.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta és a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperesek jogi képviselőjével felmerült felülvizsgálati eljárási költség, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. február 1.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

Vné

tisztviselő